

Székeley Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi újság

Műfajtái árak:

Éves ár 180 L., félre 90 L., negyedévre 45 L.

Egyes szám ára 4 L.

Felolós szerkesztő

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

A falu és a gazdasági egyesület.

Nagy örömmel olvastuk azokat a cikkeket, melyeket a Székely Közélet, vármegyénk e komoly lapja, a gazdasági egyesület tisztikarának megújításával kapcsolatosan közölt s melyekben komoly, tartalmas eszmék vannak arra vonatkozólag, hogy miként lehet a mostani válságos körülmények között megélni. Mert egyelőre csak erről lehet szó. Ma a gazdasággal foglalkozó ember nagyobb célt nem tűzhet ki maga elé annál, hogy valamiképpen a bukást elkerülje. Ma azt gondolni, hogy a gazdaság jövendelméből előbbre lehet jutni, abból félre lehet tenni, egyenesen vakmerő álom, Morus Tamás eszméi közé tartozó utópia. De mert születünk s mert még élünk, a lehetetlen körülményekkel is fel kell vennünk a harcot s meg kell mutatnunk, hogy a hit hegyeket mozgathat s a jég hátán sem fogunk, mert nem akarunk elpusztulni. Az ismert, igen értékes gondolatok között a megélhetés egyéb alapfőfeltételei között említve volt a szövetkezeti eszme, nevezetesen ezen eszme a tejszövetkezetek felállításával való életre keltése. Ezek a gondolatok azonban az íróknak minden széleskörű ismerete, tudása és kétségbevonhatlan jóakarata mellett is olyanformán hangzanak, mintha a város beszélné. Vagy legalább is, mintha a városi szem látna csak. Éppen ezért legyen szabad ezekhez a falunak is hozzászólni, hátha együttesen jobban meg tudók oldani ezt a nagyfontosságú kérdést.

A falu ma már nem az, ami ezelőtt 20 esztendővel volt, amidőn alig-alig lehetett egy-egy szövetkezetet megalakítani az emberek bizalmatlansága és meg nem értése miatt. Ma minden jóra való falu szövetkezetet állít föl, magam is tudok jelenleg éppen 4 faluról, hol komolyan munkába vették egy-egy tejszövetkezetnek a felállítását. Szerény nézetem szerint, a tejszövetkezet minden más szövetkezetnél nagyobb jelentőségű egy faluban, mert ez minden-nap pénzt hoz, és ez rávezeti a gazdát az egészségesebb, jó, elsőrangú állatnevelés jelentőségére s ebben talán legjobban kifejezésre jut a szövetkezeti eszme, a közös társadalmi munka.

Mondom, egymás után alakulnak a tejszövetek. De — post (quitem sedet atra cura) — a szövetkezet apostolai arcára kiül a fekete gond. Kisebbsz nagyob városainkban tömegtelen a bor- és sörárulás, de alig van egy, legtöbb helyen pedig egy tejszarnok sincsen. Németország és Anglia városaiiban a forgalmas utcákon minduntalan belebotlik az idegen utazó is egy-egy tejszarnokba, ahol pastörizált tejet, joghurtot s más tejtermékeket talál, de nálunk ez olyan ritka, mint a fehér holló. Ezelőtt éppen 20 esztendővel jártam Angliában s még most is emlékszem azokra a nagy edényekre, melyekben az ottani forgalmas, nagy állomásokon: Londonban, Manchesterben szállították a tejet. A mi hazánkban még nem voltam olyan szerencsés, hogy a vonat, állomáson a szemembe ütközzék a legjobb és legegészségesebb táplálék: a tej. Pedig itt a kevesebb forgalom közepette, jobban szemünkbe ötlének, ha ilyen is volna. Ezért van az arcon a fekete gond. Van tej, van tejszövetkezet, van vaj, van sajt, de hol tudjuk értékesíteni?

Most következik a város gyönyörű feladata. Tejszarnokokat, vajközpontokat kell fölláttani, hogy legyen kinek

termelni. Ezzel a város a maga éllel mezését is megkönnyítve s a falunak is megadva az életheletőséget. A falu ezt a szempontot hangsúlyozza ki s nagyon kéri a szövetkezet lelkes vezetőit, hogy ezt a nagyon-nagyon fontos oldalát a dolognak ne tévesszék el a szemük elől.

Nem akarok túlozni, a tejszövetkezetek legalább a vaját el tudják adni s ez a legfőbb termék, ámde ez nagyon sok kockázattal jár. Rendszerint egyes asszonyok viszik el, akik nagyobb városokban, Bukarestben vagy Kolozsvárt házhoz hordják s ott több-kevesebb szerencsével eladják. De ilyen alapon nem igen lehet biztosra venni egy vállalat hosszabb fennállását. Még ha a szövetkezet néha elég szerencsés, hogy nagyobb vajmennyiséggel le tud szerződni valamelyik nagy regáti kereskedőnél, a szállítási nehézségek s megint a valutáris hullámzások okozhatnak nem éppen kedves meglepetéseket. Szóval: mindig több a baj, mint a vaj.

Ezeknek a nehézségeknek a felsorolása nem azért történt, hogy a szövetkezeti eszmétől valakit visszariasszak. A megélhetésnek, a nép fennmaradásának egyik legfontosabb eszköze a szövetkezés. A szövetkezés azonban akkor felel meg feladatának, ha kihat nagy területre, ha terményeit biztosan és tisztességesen tudja értékesíteni. Hogy ez hogyan legyen? Mi falusiak, termelők nem tudjuk. Azt sem tudjuk elképzelni, hogy a gazdasági egyesület valami olyat ki tudna járni, hogy állami támogatással létesíthető olyan intézmény, amely lehetővé tenné ezen ügynek előbbre vitelét. Hiszen minálunk minden politika, a szó rossz értelmében és nincsen meg az egyetlen igaz, becsületos politika: a nép jólétének szervezése, támogatása, előbbvitel.

Éppen ezért, midőn egyik cikktől azt olvasom, hogy kormánysegéllyel ezt meg lehet csinálni, Heine-nak egyik verse jut eszembe. Ez a vers egy kicsit istentel, egy kicsit botránkoztató s éppen ezért bocsánatkéréssel idézem. Haine álmalma Isten volt s hogy szive szerint jót tehessen, Berlin utcáin a kövek

Most rögtön megrepednek
És minden kőben — úgy legyen! —
Frisz osztrigák remegnek.

Hulljon le rájuk lassúdan
Citrom-nyelv harmat-árja
És hadd zuhogjon Rajna-bor
A piszkos csatornába.

A költőseggel hogy örül!
Az égi lakomának!
A hadapródok s hadnagyok
Fölnyalják az utcákat.

Heine isteni hatalmában borrhól. Osztrigáról és arról álmodott, hogy nem volt adóssága. Ha a mi vezetőgünknak, érteve alatta a gazdasági egyesület elnökségét, valami emberfeletti hatalma volna, bizonyosan odahatna, hogy ha a kockakövekben bor nem is lenne, de legalább ne haljon bele az adósságba se a falu, se a város. Ilyen csodát azonban éber állapotban nem lehet látni. Éppen azért valólehetőségéről kell beszélnünk s ha a városban a fogyasztás meglesz, ha a falunak lesz hol értékesítenie terményeit, a falun oly szép dolgokat lehet produkálni, amiről eddig csak álmodoztak. A falu minden jót termel és ad csak legyen, aki átvegye. B. P.

Városi közgyűlés lesz f. hó 9-ikén, hétfőn d. u. 3 órai kezdettel, elég terjedelmes tárgysorozattal, melyen több fontos anyagi kérdés, iskolaépítési, költségvetési, számadási ügy szerepel.

Szegény ember sorsa...

A mult napokban farkasordító hidegben a „Baknyá” utaztam kereszttől. Nem távol a Szejke-fürdőtől néhány ember az utcán táncolt, a többiek pedig a sánca huzódva valami dologban nagyon szorgalmaskodtak. Közelebb érve, látom, hogy az emberek csakáynyal, ásóval, lapáttal vannak fölfegyverkezve, s január elején 20—22 fokos hidegben — a mikor székely mondás szerint „még a jó kutyát sem kellene a házból kivenni” — az udvarhelyi államépítészeti hivatal 15 utásza sáncot ásott az udvarhely-parajdi uton.

Gyenge ruházatban, a hidegtől kékre festett arccal és meggémberedett ujjakkal állott előttem egy csapat félig megfagyott ember, s kérdésekre, talán bolondok maguk, hogy ilyen Istenverte hidegben a félméterre lefagyott földben sáncot ásnak, azt felelték: „muszáj, uram, már fejünként kaptunk 50 leu bírságot s ha a sánc rövid idő alatt nem lesz kiásva, állásunk elvesztésére is készen lehetünk.”

Mit szólhattam volna rá? Ha azt mondom az embereknek, hogy ilyen időben ilyen munkát még a rabszolgáltól sem követel jó érzéssel felruházott ember, vagy ha azt találok nekik javasolni, hogy hagyják abba a munkát, s menjenek haza otthonukba, hogy tudnám vállalni a felelősséget annak, ha 15 földhoz ragadt nyomorult ember — némelyike hosszú szolgálatot — kenyér nélkül marad? De még azt sem mertem megkockáztatni, hogy menjenek be együttesen a városba s ott illetékes helyen kérjék, hogy engedtesék el nekik az olyan munkának és olyan időben való teljesítése, a mely munka halasztása ma, vagy holnap, vagy a belátható közeli időben forgalmi akadályt egyáltalán nem okozhat, s a mely munkának végeztetése ma egyelő a szó szoros értelmében az emberkinzással.

Nem szóltam semmit; s talán ez volt a legokosabb, amit tehettem. Azonban mánap visszatérve örömmel állapítottam meg, hogy az emberek nincsenek az uton; bizonyosan felébredt, gondoltam, az illetékesekben a jobb belátás, s haza rendelték őket a munkából, legalább is addig, amíg az idő elhullatván a méreg fogát, nem lesz kinszenvedés reggeltől estig dermesztő hidegben a fagyos földet ásni, csakánynolni.

Am azokat az embereket, amint megtudtam, nem küldötték haza. Azok az emberek, amikor látták, hogy életükkel, családjuk jövőjével senki, de senkiesem gondol, gondoltak merészet és nagyot. Csakánnyukat, ásójukat, lapátjukat biztos helyre vitték s aztán beballagtak Udvarhelyre, s a hivatal főnökének alázatosan előadták, hogy adjon halasztást nekik a kiszabott munka végzésére, hiszen a szárryaló madár csonttá fagyottan hull le eléjük a sánca, s a csatangoló farkas rémes üvöltése kíséri munkájukat. A felelet az volt, nincs halasztás, azt a munkát záros határidő alatt el kell végezni. És a 15 szegény, félig fagyott ember visszament dolgozni a „Baknyá-tető” dermesztő széljárta útsancába...

A régi rabszolgatartó világban, a mikor egy emberélet értéke csak annyi volt, mint a szelek szárnyán tova szálló, lehullott falevél, talán meg lehetett magyarázni azt, hogy „te ember, mi vagy? — semmi vagy!” De ma szeretnénk tudni mind annyian, akikben van szív és van könyörület embertársaik sorsa iránt, mi-

ért e könyörtelenség „emberekkel” szemben? Szeretnők tudni, hogy miú magasabb államérdek parancsolja azt, hogy tizenöt ember után esetleg 40—50 árva sirjon, csak azért, mert egy hivatalfőnök szeszélye azt követeli, hogy ha egészségük veszélyeztetése árán is, de akaratának érvényt szerezzenek? Mi úgy vagyunk szokva, nekünk emberi érzésünk azt parancsolja, hogy az embereket még akkor is meg kell becsülnünk, ha azok az emberek csak darócban járnak, ha csak egyszerű, éhbérrel fizetett utászok is!

Enek az elvnek, ennek a mentalitásnak megismerését ajánljuk tehát az udvarhelymegyei államépítészeti hivatal új főnökének a figyelmébe, s ha úgy találná, hogy kérésünknek van alapja, amíg az idő „enged”, ne kényszerítse ilyen munkára embereit, olyankor, amikor ezek mögött a súlyos megbetegedés veszedelem, sőt a halál is állandóan ott settenkedik. De ha kérésünk nála süket fülekre találna, ha a hatalmi mámor nem engedne érvényesülést más gondolatnak, akkor vármegyék prefectura elé terjesztjük azt a kérést, vetessen véget ennek az emberkinzásnak, s hisszük, hogy prefecturasunk, akinek van szive és tud együtt érezni embertársaival, ezt a kérésünket teljesíteni is fogja. V—6.

Végszó.

Nem szeretek ok nélkül és fölöslegesen szót szaporítani. De épp azért, mert ez most nem ok nélkül és nem fölösleges, rövid észrevételem van Siculusnak: „Ne osztályozzunk” című, a „Székely Közélet”-ben közölt, különböző értékes cikkeinek címbeli részére.

A fennforgó esetben igenis osztályozni kell, mert itt nem általános társadalmi ügyről van szó, hanem foglalkozási tagolódásról. Más a mezőgazdaság, mint az ipar és más az ipar, mint a kereskedelem s ha ezek egyenkénti vezetéséről van szó, nem lehet egymással összehasonlítni, vagy egymásba olvasztani. Bármily derék és a maga ügykörében képzett ember is pl. Gyarmathy István, a kereskedő társulat bizonyára nem választaná meg elnöknek, de viszont az ipartestület sem Papp Z. Endrét a maga elnökének. Úgy vélem, hogy a gazdasági egyesület sem választaná elnökének a két derék ur egyikét sem. Ezeket a foglalkozási ágakat éles határok választják el egymástól, dacára annak, hogy ez a három tényező együttesen képezi az államok közgazdaságát, egymásra való hatásukban elválaszthatatlanok — és együtt egy szerves testet alkotnak. Tehát a társulás terén is így tagozódnak.

Sőt az egyes speciális foglalkozási ágazatok is részekre tagozódnak. Teszem azt: más a nyomdásziparban a betűszedő, más a tördelő és más a gépmester. Ismertem gépmestereket, akik sohasem dolgoztak a szedő-szekrény előtt. Viszont a szedők és tördelők képtelenek a kész anyagot a gépbe rendezni s mégis ezek közül egyik sem hiányozhat, mert akkor a nyomtatványt elkészíteni nem lehet.

A cipész iparánál más a felsőrézkészítő és más az alja munkás. Sokan ezek között egymás munkáját egyáltalán nem értik, s a cipő csak úgy lehet kész, ha munkájukat összejáratják. Ezek mind külön osztályok s tudok példát rá, hogy nagy városban a cipő-felső-rész készítőik önálló szakszervezetet létesítettek, de elnöknek nem választottak alja munkást, pedig a kettő egy iparág körébe tartozik.

Mi nem osztályozunk, mert elosz-

tályozta a természet maga a foglalkozási ágakat. Egyébként szolgáljon tájékoztatásul, hogy az egyesület kebelében különböző szakosztályokat létesítettünk (házi iparit is) s ezekben szívesen látunk minden érdekeltet és érdeklődőt: iparosokat és kereskedőket is. Gyerkes Mihály urat, mint új tagot melegen üdvözlöm.

A mezőgazdaság a gyökere mindennek s közös érdek, hogy ez élet erős, fejlett legyen. Ezzel virul, vagy hervad minden, amint a példa szomorúan mutatja.

Különböző termelési osztályok foganak tehát kezét a közös cél érdekében! Sz. Szakáta Péter, gazd. egyes. elnök

Vasuti menetrend és hivatali tárgyalások.

A fenti ügyben kaptuk az alábbi, valóban lényeges közérdeket érintő levelet, melyet ajánlunk az illetékes hatóságok és hivatalfőnökök jóakaró figyelmébe:

Tek. Szerkesztőség! Becses lapja élénken foglalkozik, természetszerűleg, a vármegye mindenféle foglalkozású és elhelyezkedésű lakosának dolgaival és jogos pánuszaival. Tagadhatatlanul, sokszor látható, pozitív eredménnyel is.

Engedje meg, hogy egy a Székelykeresztúr és vidéke, illetve ezen járás lakosságát nagyon érintő fontos kérdésre a figyelmet felhívjam.

Ez pedig amaz áldatlan helyzet, amelyet a mi helyi-érdeki vonatunk egészen helytelen menetrendje okoz és ebből következőleg a vármegyénk központjában levő — de különösen az igazságügyi és pénzügyi — hatóságok érzéketlensége előidézi.

Régi móda és szabály az, hogy a vonatok a fővárosba lehetőleg d. e. 8 óra előtt érkeznek. Nyilván azért, hogy az oda utazó és legtöbbször már d. e. 8 órára valamelyik hatósághoz beidézett felek rendez időre beérkezessenek és ne kelljen a vonat késő érkezése miatt már azelőtt egy nappal oda utazni, ami dupla költséggel, fáradsággal és idővesztéssel jár. Ez lenne a szabály a mi helyi-érdeki székely vonatunknál is, mert e vonat a vármegyénk székelyorszába érkezik.

Köztudomású, hogy a hatóságoknál — de különösen az igazságügyi hatóságoknál — a felek rendszerint 8 órára vannak idézve. Ha pedig nincsenek is pontosan arra az órára idézve, a hatóságoknál elintézhető dolgok ezen időtől kezdve már rendezhetők, úgy, hogy a déli vonattal legalább a vonatot igénybevevő közönség visszatérhetne az otthonába.

Ezzel szemben mi a szomorú való-

ság? A mi helyi-érdeki célt szolgáló vonatunk a székelyvárosunkba, ha rendszeresen érkezik is — ami ritkaság — fel 10 órakor érkezik meg. Aki az igazságügyi hatósághoz volt idézve, azt már addig százszor elmakacsolták és aki egybeült akart dogni intézni, annak már nincsen ideje, mert amíg a városba beérkezik, egy félóra telik, s már 11 órakor fordulnia kell vissza, mert a vonat rövidesen indul és így csak egy órányi idő állott rendelkezésére. Már pedig azalatt semmit sem intézhetett.

Ha pedig adófelebbezési ügyekben történik idézés, az d. u. 3 órára szól, s a vidék lakossága a déli vonatot használná, de már aznap nem tud visszajönni, mert 4 óra után indul a vonat vissza s így ő addig a dolgát a hatóságnál nem végezhetette el.

Szóval: kényeszerű minden esetben arra, hogy azt, amit helyes vonatközlekedés mellett a megye alsó felének lakossága fél, vagy egy nap elintézhetne, két nap alatt végezze el, mert ha nem akarja, hogy a bíróságnál és törvényszéknél elmakacsolták, — úgy kénytelen már a megelőző éjszakai vonattal utazni. S mert a vonat éjjel felé érkezik s ekkor már alig kap szállodát is, majdnem álmátlanul kell reggelig várakoznia és felkelnie, hogy a dolgát elintézhesse. Ez pedig kétszerezes költség.

Ezzel szemben a vármegye összes lakosságának érdekeit védő hatóságoknak arra kellene figyelmet fordítani, hogy szolgálják a lakosság kényelmét is és mentesek meg a duplaköltségek től s a fáradságoktól is, legalább azzal, hogy járjanak közre a vasuti központi igazgatóságnál abban az irányban, hogy a menetrend a fenti igényeket kielégítőleg állítsák össze. Ha ezt nem tudta és tudná elérni, akkor hasson oda, hogy a vármegye alsó s mintegy a felét képező lakosságnak ügyeiben a bíróságoknál, törvényszéknél a tárgyalások olyan időre tűzessenek ki, hogy az illetők — ha féltzikor érkeznek — már ne érkezzenek későn.

Ez mindig csak a hatóságtól függ. Hisz általános érdek parancsolja azt, hogy a felek minél kevesebb ráfizetés sel kapják meg pl. az igazságszolgáltatástól keresett igazságukat. Már pedig az eddigi állapot éppen az ellenkezőjét provokálja.

Most pl. nemsokára kezdődnek az adófelebbezési tárgyalások. Keresztúr vidéke lakossága a déltől érkező vonattal mehetne fel, s jöhetne is a fél-ötösrel vissza, ha d. u. 2 órára volna a tárgyalás kitűzve, s így a dolgát elintézhette ott. De így csak 3 órakor mehet oda s persze, a vonatindulásig a tárgyalása nem járhat le s így

kénytelen ott maradni és ott meghálni s csak reggel jöhet vissza. Már pedig ha még Erdőszentgyörgyön is lakik akkor is még azon éjszaka haza érkehetnék, ha az aznapi vonattal vissza jöhet.

Ezen áldatlan helyzetet mi, ügyvédek, régóta érezzük. Törvényszékünk megértő elnökéhez be is adtunk egy memorandumot, hogy vegyék figyelembe ezen körülményt s hogy ne tűzessenek d. e. 8 órára tárgyalást, mikor köz tudomású, hogy a vonat csak délelőtti féltizkor érkezik. De úgy látszik — ez a kérelmünk nem talált még kellő méltánylásra.

Eppen így figyelembe veendő lenne az adófelebbezési tárgyalások időpontja meghatározásánál a vonat-érkezés és a visszaindulás időpontja.

Szükséges lenne tehát ezen kérdésnek sokkal gyakoribb és nyilvánosabb tárgyalása és a kérdés rendezésének szorgalmazása.

Mert csak figyelembe kell venni pl. egy szimp'a esetet. Mondjuk, valakit innen 300 leval igazságtalanul adóztak meg. Ez ellen felebbeznie, de mert tudja, hogy ő azért egy egész napot kell veszítsen és ennek értéké nél többet is Udvarhelyt elköltösn, inkább lemond a felebbezésről. És igaz van. Ha pedig a két napos elintézési időt vesszük figyelembe, milyen óriási fölösleges kiadás és munkamulasztás történik, ami elvesztett nemzetvagyon. Már pedig a helyes kormányzás első feltétele a lakosság kényelmének a megvédése és a költségektől való megóvása.

Kérem a szerkesztőséget, méltóztassék e kérdést a keresztúri és az erdőszentgyörgyi járás lakosságának érdekei szempontjából bíráltni el és akkor meg vagyok győződve, helyet fog adni azon kérelmemnek, amely oda irányul: méltóztassék b. lapjában a hatóságainknak és az illetékeseknek szíves figyelmét a kezdődő újévvvel kapcsolatosan nyomatékosan felhívni arra, hogy a jogos panaszt előidéző állapot szüntettesék meg, akár a vonatok tervszerű menetrendje beállításaival, vagy pedig a mostani figyelembe vétele mellett: az igazságszolgáltatás és a pénzügyigazgatóság határidői és tárgyalási napjai olyan időre tűzessenek ki, hogy a lakosság ne két, hanem csak egy napot legyen kénytelen a székelyvárosunkban időzni.

Fogadja a Szerkesztőség tisztelettem kifejezését.

Cristur—Székelykeresztúr.

Elekes Domokos dr., ügyvéd.

Vakar Vilmos koncessziót kapott a kultuszminisztériumtól kabarétársulat szervezésére, amellyel a népszerű művész 7 erdélyi vármegye területén tarthat előadásokat.

HIREK.

Január 7.

Kukorica- és burgonyakiállítás Kolozsváron.

Erdélynek két legkiterjedtebben termelt és legváltozatosabb módon használt két főterménye a kukorica és burgonya.

E két főterményünket Erdélyben alig termelik fajtisztán, az egyes célokra, talaj- és éghajlati viszonyoknak kitenyésztett minőségben. Az Erdélyi Gazdasági Egylet Növénytermelési Szakosztálya ezért elhatározta, hogy az 1928. évi március hó 4—11. napján Kolozsváron egy kukorica és burgonyavetőmag kiállítást rendez, amelyen összegyűjti a ma közkezen forgó kukorica- és burgonyaféleségeket, előadások keretében ismerteti azok előnyeit és hátrányait és egyuttal alkalmas nyújt az érdekelt gazdaközönségnek az egyes célokra, talaj és éghajlati viszonyokak legjobban megfelelő tengeri és burgonyafajták megismerésére és beszerzésére.

A kiállítás prospektusa most készült el, amely szerint a kiállítás a következő csoportokra oszlik: I. cs. nemesített tengeri és burgonya-vetőmagvak. II. cs. régi közismert fajtájú tengeri- és burgonyafajták. III. cs. tengeri- és burgonyamivelési gépek, eszközök. IV. cs. feldolgozott tengeri és burgonya (keményítő, dara, liszt, cukor stb.). V. cs. irodalom (nemesítési eljárások, üzempelvek stb.). VI. cs. növényvédelmi szerek, műtrágyák stb. Bejelentések 1928. évi február hó 1-ig az Erdélyi Gazdasági Egylet titkári hivatala címére küldendők be.

Az érdekelt gazdaközönségnek az Erdélyi Gazdasági Egylet egyszerű levelező lapon való megkeresésre is díjtalanul küldi meg a kiállítás prospektusát. A kiállítás a fogyasztó közönséget is élénken érdekli, mert elősegíti, hogy a háztartások céljainak is inkább megfelelő minőségben legyenek beszerezhetők ezek a termények.

Az újv alkalmaival a különböző hatóságok, hivatalok, intézetek és testületek fejei, kiküldöttjei a vármegyéhez nagyteremben együttesen tiszteltek Andreias prefectus előtt. A jókívánásoknak az illetékesek által való tolmácsolása után Andreias szíves és közvetlen szavakban válaszolva, a megjelenteket a köz érdekekben való egyetértő, önzetlen munkára buzdította. Ezután a tisztelgőket a sok személyi szimpátiának örvendő prefectus barátságos villásreggelire látta vendégül.

A választói névjegyzékekből kihagyottak orvosiasért a járásbíróshoz fordulhatnak január hó folyamán. Ez kötelessége is minden, kisebbségi sorsunkkal, jövőnkkel törődő nagykoru magyar állampolgárnak, hogy ezzel a választásokban való részvételre való jogát biztosíthassa.

Eljegyzési hírt hozott számunkra a naponban a posta. Horváth Margitot, Horváth Károly dr. kecskeméti, ezelőtt székelyudvarhelyi kir. közjegyző leányát jegyezte el Ferdinandy Elemér tüzérfőhadnagy. A hír kedves meglepetés és öröm volt a mi számunkra és hisszük, az lesz mindazok számára is, akik annak idején a Horváth Károlyék családjának kulturált, meleg atmoszférájával megismerkedhettek, s most, e nevezetes alkalommal az itt felszolgált Margitka behízelgő, kedves szőkeaságát emlékeztetükbe visszaidézhetik.

Nagy hatást keltett január elsején a Ferenc-rendiek templomában Szabó Ernő szereplése. Az előadott értékes, művészi számok nagy lendülettel, kiforrott készséggel való interpretálása is azt bizonyítja, hogy Szabó Ernő a hegedűnek mind nagyobb tökéletességre emelkedő, kiváltságos mestere lesz, akinek szereplése már méltán elismert értéke nagyvárosok magas színvonalú műsorainak is.

A kollégiumkerthez vezető fahid újabb nagyon rozoga állapotba jutott. Ezzel kapcsolatban a városi tanács mindenkit figyelmeztet, hogy baleset, veszély elkerülése érdekében, a hidon bármiféle fogattal, szekérral való közlekedéstől tartózkodjék.

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő Ur! A Székely Közélet immár a tizenegyedik évébe lépett. Ezt olvasom becses lapjából, de ha nem olvastam volna is az erről írott cikket, akkor is észrevettem volna, mert a lap elején, mindjárt a legelső sor vastagabb betűvel jelzi ezt a nevezetes számot. Tíz év igen nagy idő egy lap életében s hogy e számot elérhettem, köszönheti b. lapja előfizetőinek s a lap iránt való érdeklődésnek. S miután jó magamat is az érdeklődők közé sorolom, engedje meg nekem, hogy eme nevezetes fordulónál szíves üdvözlőmetet küldhessem és sok szerencsét kívánjak Szerkesztő Uramnak, a következő tíz esztendőben való további sikeres munkálkodáshoz. Egy szerszmind köszönetet mondok ama szíves jóindulatáért, hogy figyelmére méltatja levelezésemet, s azt lapjában közölgetve, a nagyközönség előtt ismertette tette.

Mert hogy észrevételeimet néha levélformában a Szerkesztő urhoz címezem, annak legtöbbször megvan a kellő oka: először levelező-mániám kielégítődik, másodsor székely testvéreimmel ugyanis beszélgethetek, ha szobám négy falát el nem hagyom. A Szerkesztő ur bizvást tudja rólam azt is, hogy ha nem mindig a teljes igazságot is, de legalább az igazságot némiképpen megközelítő dolgokat igyekszem mondani. Brr! A hazugságtól rémesen félek. S ha valaki szemembe vágna, hogy hazudok, — hogy a szentírás szavaival éljek — malomkövet

kötnék a nyakamba s (ezt megelőzőleg azonban vagy délre, vagy nyugatra utazva) szépen a Dunába ugranam. Még a székelynek néhol kijáró pofon sem szégyenitene meg annyira, mint ha valaki a „hazug“ szót vágná szemembe. Mostan írott levelemnek legfőbb oka a fentebb elmondottak. Kisérőnek, vagyis kiegészítőnek még valami mást, egy esetet is szeretnék elmondani, ami, a maga kicsiségében, korunknak egy másika, a hazugság mellett ugyancsak elterjedt nagy bűnét világíthatná meg.

Még a késő őszen egyik közeli faluba volt utam, egy özvegyasszony ismerősömhez, ki maga gazdálkodik pár holdacska birtokán. A nyomoruságról beszéltünk, a roppant adóról, mely megfojtással fenyeget bennünket. Milyen nehéz az özvegyi sor, nincs férfi, ki megvédje... az özvegyet még az ág is huzza stb. — folyik köztünk a diskurzus.

— Milyen szépek a libái, hugom asszony — szakítom félbe a szopora beszédű, kardos asszonyt.

— Szépek, szépek — mondotta ragyogó szemmel simogatva a hattyúfehérségű, hatalmas nagy libákat, melyek időközben a ház elé terelődtek. Rendre fogja ölbe s a libák lábára hasított jeleket mutatja nekem.

— Hát olyan hallott-e, kied, hogy jártam a minapiban éppen ezzel? (Magához szorította a hatalmas gunárt.) A jó multkor elveszett a lelmem. De a jó Isten nem hagyja el az özvegyet. Lent valék az alszögben, hol egyik udvaron erős libagógást hallék. No ezt már megnézem, gondoltam el magamban. Hát uram fia, az én gunárom idegenkedék ahajt három tojó között.

— Ez a gunár az enyém, te Ráki — szólék bé az udvarra.

— Abbiza nem a magáé, Juliska néni, met azt az én libáim köték ebejt.

— Köték a sujt a te libáid! Fogd csak meg, te Ráki, hadd nézzem meg a jelit. Megfogam a tolvajt, met a lábán a jelit megismertem. Szőzsmóttolt Ráki, hogy azt biza ajandékba kapta.

— Kitől, te varasbéka?

— Hát a fölözgi sánta Boriskától. — Hozzad a libát, Ráki — szól-tam — hadd tegey Boriska bizony-ságot ebben az irányban.

Mikor aztán szembesültünk vala hárman, hát a méreg egészen elöntött, még most es dobog a szívem belé, ha reá gondolok.

— Hallod e, te Boriska! Te a gunárt töiem elloptad, hogy a sujt egyen meg. Ne es tagadd, met itt a jele a lábán, amit csak én ösmérek, ha nem hiszed, nézd meg az eoyimeket. S hogy ha te ajandékozni akarsz másnak, úgy add a magadet ajandékba s ne az enyimet — te rusnya! Met föladdak a törvénybe idéztetlek! Hallád-e?

Igy került meg a kardos özvegyasszony ismerősöm elveszett gunárja, amelyet sánta Boris azért lopott el, hogy azt ajandékképpen másnak adja. S ebejt én es elgondolám magamban, hogy mi minden lopott holmit nem ajandékozna ma az emberek másnak. S ha így tart ez soká, — bocsássá meg az Isten bűnös gondolatomat — bizony még nekem is megjő az ajandékozási kedvem.

Szerkesztő urat üdvözlöi:

Egy öreg székely.

x **Orvosi hír.** Dénes Béla dr. külföldi tanulmány utjáról hazatért, rendelését új rendelőjében a Bul. Reg. Ferd. (vult Kossuth-u.) 21 szám alatt, Kovács István fényképezés ur udvarán újból megkezdte. Rendel. reggel 9-1; délután 1/3-4 ig. Kozmetikai betegek részére 4-6 ig.

A **székely háziipar** iránt a puak korábbi cikkei nyomán mutatkozott nagy érdeklődésnek, illetve mozgalomnak közelebről komoly természetű mutatózik. Ugyanis a már régebbi hirdett szöve tanfolyam folyó hó 15 én megkezdődik. Addig, a kik beiratkoztak és a kik még résztvenni óhajtanak — a szövezőket igyekezzenek minél hamarabb a helyszínre költöztetni Bul. Reg. Ferdinand (Kossuth utca 62 sz. a.), hogy a kitűzött napon a munkát már meglehessen kezdjen. Az anyagok ne riasszanak vissza senkit, mert amint velünk közlik, a díj oly kevés lesz, hogy azt mindenki a szép és hazafias cél érdekében szívesen áldozhatja.

Szilveszter este. A vármegyházán rendezett szilveszter estei mulatság, melyről mult számunkban már előzetes hírt adtunk, minden tekintetben jól sikerült. Nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül sokan jelentek meg, akik között a hangulat barátságos és fesztelen volt. Vidám poharzás, kedélyes szórakozások között úgy elrepült az idő, hogy mire sokan a hazamenetel gondolatára ráeszméltek, már reggeledett.

Meghívó. A Székely Dalegyet illő tisztelettel hívja meg a Sz. Közélet útján Udvarhely nemes társadalmát f. hó 14 én a Bukarest színháztermében rendezendő szíves fehérasztalához 1/2 9 órai kezdettel, ahol vendégül látja a János vitéz daljátékban közreműködött vendégeit, alapító, pártoló, működő tagjait és mindazokat, kik lelkesedni tudnak a magyar dalért, zenéért. Éppen azért, akiknek szívük még megdobban egy édes, sirvavigadó magyar nótáért, legyenek szívesen látott vendégei a Székely Dalegyet fehérasztalának. Ezért kéri a Dalegyet Udvarhely megye — nemes közsegeit, kulturintézményeit, hogy bár képviselőkkel vegyenek részt ebben a kulturáldozatban, hogy ezáltal is emeljék közös kulturánk védő sáncait s a közös összetartásban mutakozzék meg az az erő, mellyel anyanyelvünket ápolni tartozunk. A fehérasztalnál az énekek és a zenekarok fognak felváltva közreműködni. Egy teríték borral, vízzel 75 leuba kerül, előjegyzéseket a Könyvnyomda r. t. üzletében lehet megtenni, illetve az egyet főtítkára Pluhár Gábor p. z. közli. Külön személyhez szóló meghívókat az egyet nem küld széjjel. — Közkívánatra, a János vitéz előadását 13 ikán este ismétlik meg. Jegyelővétel szintén a Könyvnyomda r. társ. üzletében.

Az Oltáregylet legközelebbi estélye január 16 ikán, hetfőn este 8 órakor lesz a főgimn. tornatermében, az alábbi értékes és változatos műsorral: 1. Ifjúsági zenekar játszik. 2. Szaval Mathé László VIII. o. t. 3. Beszédet mond P. Szathmáry Román. 4. Énekel Bede Irén, zongorán kíséri Hámán Manci. 5. Melodráma, Előadja Mihály Böske, kíséri Hámán Manci. 6. Chopin: Ballada. Zongorázza Szabó Ilus. 7. Kiss Elek zenetanár által szervezett ifjúsági kvártett játszik.

Talált tárgy. Moldván István vendéglős ur annak közlésére kért, hogy ő a „János vitéz” első előadása után, dec. 26 án a székek rendezésekor, egy pár női keztyűt talált. Tulajdonosa tőle átveheti.

Meghívó. A székelyudvarhelyi Kereskedő Társulat 1928. január 22 én d. u. 3 órakor tartandó évi rendes közgyűlésére társulatunk tagjait tisztelettel meghívjuk. Targysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Választmány jelentése az elmúlt évről. 3. Zárszámadások és számvizsgálók jelentése. 4. 1928. évi költségelölirányzat megállapítása. 5. A választmány és a társulati tagok által a közgyűlés előtt legalább 8 nappal benyújtott indítványok tárgyalása. 6. Választmány határozatai ellen be terjesztett felebbezések tárgyalása, ha azok a közgyűlés előtt legalább 8 nappal beadattak. 7. Számvizsgáló bizottság választása. 8. Tisztikar választása. Odorheiu, 1928. január 4. Papp Z. Endre, elnök. Z. Székely János, titkár.

Vizkereszt, köztudomás szerint, nagy ünnep; a nem protestáns felekezetűeknek, s e napot az érdekelt egyházak ez évben is megfelelően ünneptették meg. Az orthodox (gör. kel.) egyház istentiszteletén a hadsereg. hivatalok, testületek részéről sokan jelentek meg és számos nézője volt a Küküllő melletti hagyományos vízszentelésnek is.

x **Egy négy középiskolát** végzett fiut tanulónak felvesz a Dragomán cég.

x **Több nagy ablakráma,** melynek egyrésze üveges verandára is alkalmazható, használt, de jó állapotban eladó. Méretek: 73 x 167, 83 x 147, 93 x 156, 93 x 83, 133 x 177, 156 x 177, 605 x 167 (dupla). Megtekinthetők Str. Prințul Nicolae (Árpád u.) 11. sz. a.

x **Vendéglői berendezések,** székek, padok f. hó 12 én (szerden) délelőtt 10 órakor a sétatéri vendéglőben elárvereztetnek.

KÖZGAZDASÁG.

Ugy látszik, ez a tél emlékezetese akarla magát tenni ez ő tulságos szigorúságával. Ha enyhül is pár napra, utána újra csak előáll a cikorgó hideg, ami gazdaságilag is hátrányos. A nagy hideg miatt az állatok nagyobb takarmányfogyasztásra vannak utalva s ez a túlfogyasztás esetleg tavasszal fogja éreztetni hatását, amikor az amugy is kevés takarmány ára, minden valószínűség szerint, emelkedni fog. Az erdei famunkások kereseti lehetőségét is megapaszítja a nagy hideg.

Amíg a városi lakosság a hideget csak kellemetlennek érzi (legfeljebb a tüzi fa kerül több pénzbe), addig a községek népét anyagilag is nagyban éri a szokatlan tél.

A Gazdasági Egyesület téli gazdasági előadásai sorozatát már megkezdte. Ajánlatos volna, ha községeink sűrűbben kérnék ezen előadások tartását, nem hármovalyan más teher rájuk, csak a fuvar, amit pedig minden község lakossága könnyen teljesíthet. Az összetartozandóság érzete így könnyebben volna elősegíthető.

Piaci árak. A buza: 130—140, rozs: 110—115, árpa: 90—95, zab: 55—58, tengeri: 82—85, burgonya: 20—24 leu vékánként. V-6.

Nyílttér.

E rovat közleményeiért a szerkesztő nem vállal felelősséget.

A „Székely Közélet” december 25 iki számában hoztam intézett nyílttéri közlemény miatt, mely tárgyi gosság nélkül sértő személyeskedést tartalmaz s így komoly válaszlásra nem érdemes, annak szerzői ellen bünvádi eljárást indítottam.

Odorheiu—Székelyudvarhely 1928 január hó 5 én. Györfly Gáspár

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság Odorheiu—Székelyudvarhely

Tisztelettel van szerencsém a n. érdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **lakatos-, puskaműves-, varrógép-, grammofon-, kerékpár- és cséplőgép-javító műhelyemet** a Báthori-u. 24 sz. a. megnyitottam. Becses pártfogásukat ezuttal is kérem.

Ifj. Nagy István.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy

Bul. Regele Ferdinand (Kossuth-u.) 25 sz. alatt vasüzletet nyitottam.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri

Tibád.

Invitare.

Reuniunea Pompierilor Voluntari din Odorheiu in ziua de **22 Ianuarie 1928** la ora 5 p. m. in scoala primara de baceji va tinea

adunare generala anuală

la care on. membri a Reuniunii prin această cală se invită.

Ordin de zi:

1. Deschiderea presedinției
2. Raportul secretarului.
3. Raportul casierului.
4. Raportul magazinarului.
5. Incantarea contului despre speele de zidire a casei pompierilor.
6. Propunerii.

Odorheiu, la 20 Dec. 1927.

Nagy Lajos dr. primcomandant.

Nagy Lajos secretar.

Közgyűlési meghívó.

Az Odorheiu—Székelyudvarhelyi Önkéntes Tűzoltó Egyesület **1928 évi január hó 22-én** d. u. 5 órakor a róm. kath. elemi fiúiskola helyiségében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre az egyesület tagjait ez uton is tisztelettel meghívjuk.

Targysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Pénztárosi jelentés.
4. Szertárnoki jelentés.
5. Tűzoltószertár építési költségeinek elszámolása.
6. Indítványok.

Odorheiu—Székelyudvarhely, 1927 dec. 20.

Nagy Lajos dr., főparancsnok.

Nagy Lajos, titkár.

Corpul Portareilor Tribunalului Odorheiu.

Nr. 3184—1927. port.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 1279 și Nr. G. II. 1684—1927 a judecătorei din Odorheiu în favorul reclamantului Ludovic Fronius repr. prin avocatul Dr. Kassay pentru incassarea creanței de 26044 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe **11 Ian. 1928 orele 10 a. m.** la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară masa de biliard, mobile casnice în valoare de 34000 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de incassat face 26044 Lei capital, dobâzile cu 12% socotind din 16 Nov. 1925 iar speșele până acum stabilite de 3808 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitație prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881. §. 192.

Odorheiu, la 7 Dec. 1927.

Dr. Szabó șefportărel.

Corpul Portareilor Tribunalului Odorheiu.

No. 3252—1927 port.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 733—1927 și Nr. G. II. 4939—1927 a Judecătorei din Odorheiu în favorul reclamantului Bálint Lajos repr. prin avocatul Dr. Elekes D. pentru incassarea creanței de 11700 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe **14 Ian. 1928 ora 16** la fața locului în Portu-beii Mari unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară vaci, caz, iapă, cai în valoare de 11000 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de incassat face 11700 Lei capital, dobâzile cu 12% socotind din 12 Jan. 1927 iar speșele până acum stabilite de 5752 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitație prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul LX 1881 § 192.

Odorheiu, la 8 Dec. 1927.

Dr. Szabó șefportărel.

Zongorát bérbé keresek. Cim a kiadóhivatalban.

Jó forgalmu helyen Zetelakán egy vegyeskereskedéssel berendezett ház eladó, esetleg kiadó. — Felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Corpul Portareilor Tribunalului Odorheiu.

No. 3304—1927 port.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 65—1927 și Nr. G. II. 6102—1927 a Judecătorei din Odorheiu în favorul reclamantului Szamai István repr. prin avocatul Dr. Kiss Kálmán pentru incassarea creanței de 1880 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe **12 Ian. 1928 ora 11 a. m.** la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 pereche hamuri în valoare de 3000 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de incassat face 1880 Lei capital, dobâzile cu 10% socotind din 3 Ian. 1927 iar speșele până acum stabilite de 1223 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitație prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul legii LX 1881 § 192.

Odorheiu, la 8 Dec. 1927.

Dr. Szabó șefportărel.

Papir- és írószer-szükségletét legolcsóbban a

☆ **Könyvnyomda** ☆
Részvénytársaság

üzletében szerezheti be
Bulevard Regele Ferdinand (vult Kossuth utca) 14 szám alatt.

Judecătoria Odorheiu secția cf.

No. 2081—1927 cf.

Extract din publicațiune de licitație

In cererea de executare făcută de următorului Szebeni Antal contra următorului Krafft András și soția sa născ. Révész Mária în urma supraofertei făcute de Casa de Păstrare a județului Odorheiu. Judecătoria a ordonat licitațiunea din nou, în baza supraofertei asupra imobilului în scris în cf. a comunei (din circumscripția Jud. Ocolului Odorheiu) Nrul protocolului cf. 2158 Nr. de ord. A 1 Nr. top. 2241/6/3/3 (casa de lemne) înscris ca proprietatea următorilor cu prețul de strigare de 13310 Lei pentru incassarea creanței de 15000 Lei capital și accesorii și alui Dr. Vass Lajos pentru suma de 10015 Lei capital și acc. și pentru suma de 6000 Lei capital și acc. alui Nico Panoff dom în Odorheiu.

Licitațiunea se va ține în ziua de **27 luna Ianuarie** anul **1928 ora 10** în localul oficial al Cf. Str. Principeasa Elisaveta No. 2. ușa 39.

Imobilul ce va fi licitată nu pot fi vândută pe un preț mai mic decât de strigare. Supra oferta este obligatorie chiar dacă supraofertantul nu a prezentat la licitație. Dacă la licitație nu se oferă un preț mai mare decât supraoferta imobilul va fi declarat cumpărat de supraofertant.

Cumpărătorul este obligat să plătească speșele noi licitațiunii peste prețul de cumpărare ofrit.

Dacă cineva nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil nu preț mai urcă decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixa conform procedurii prețului de strigare la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 ULL 1908).

Da a Odorheiu la 12 Iulie 1927.

Dr. Szabó Alois mp. șefjudecător.

Pentru conformitate: M. J.

Egy megbísható, írástudó, jó molnárkocsis felvétetik. Cim Fábrián József Odorheiu.

Értesítés.

Vevőim kényelmére, egykori jó hírnévnek örvendő szabóságomat újból megkezdettem. Raktáromon levő kitűnő minőségű bel- és külföldi szöveteimből pontosan, lelkiismeretesen készítek férfiruhákat, női- és férfi kabátokat és minden e szakmába vágó munkálatokat. Raktáron tartok kész kabátokat, britszeszadrágokat, továbbá mindenféle belésárukat, vásznaikat, siffoukat, paplanoikat, ágy- és asztalterítőket, kötött árúkat sapkákat, és nyakkendők, kartonok, fejkendők és sok itt fel nem sorolható cikket.

Ridikülök feltűnő olcsón!

LÖBL Strada Principesa Elizabeta 18.
(volt Bethlen-utca.)

Comuna Atid.

No. 1179—1927.

Hirdetmény.

Atid község előjárásága nyilvános árverésen hasznbérbe adja a község 7000 hold területű vadászterületét 1927 évi február hó 5-én délelőtt 10 órakor, egymásután következő 6 évre, vagyis 1928 január 1-től 1933 december 31-ig.

Kikiáltási ár 1000 leu. Bútat-pénz 10%.

Az árverésen résztvevők az előírt engedéllyel legyenek felszerelve.

A feltételeket az előjáráságnál meg lehet tekinteni.

Atid 1928 január 3.

Primar: **Gagy Albert.** Notar: **D. Major.**

Comuna Goagiu.

No. 1190—1927.

Publicațiune.

Primăria comunei Goagiu exren-dează prin licitație publică terenul de vănat de 2100 jughere al comunei pe 3 ani consecutivi în ziua de 31 Ianuarie 1928 orele 15, începând dela 31 Ianuarie 1928 până la 31 Decembrie 1930. Prețul de strigare 600 Lei, vadu 10%. Participanții să fie înregistrați cu autorizație prescripă. Condițiunile se pot vedea la primăria. Goagiu la 28 Decembrie 1927.

Primar: **Katona Dionisie.** Secretar: **László Zsimond.**

Balázs Károly utóda GARABÁS JÁNOS

modern butorraktára

Bul. Reg. Ferdinand 27.

saját házában, hol a legkényesebb izlést is kielégítő berendezések saját

asztalos-műhelyében készülnek.

Szives érdeklődést kér.

Corpul Portareilor Tribunalului din Odrheiu.

Nr. 3275—1927. port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 3563—5/1927 și No. G. II. 5340—1927 a Judecătorei din Odrheiu în favoarea reclamantului firmei Gratiosa Mill. Panthe repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 9139 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 16 Ian. 1928 orele 10 a. m. la fața locului în Odrheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară marfuri din prăvălie în valoare de 115640 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 9139 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din diferite date iar speșele până acum stabilite de 3424 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost ex-cvate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favoarea acestora în sensul art. LX. 1881, §. 192.

Odrheiu, la 7 Dec. 1927.

Dr. Szabó șefportărel.

Aktiv—Vagyon

Contul de Bilanț

Mérleg-számla.

Pasiv—Teher

Cassa — Pénztár	122	111759	58	Capital — Alaptőke	100	150000	—
Disponibil la Bănci — Bankoknál rendelkezésre álló tőkék	105	—	—	Fond de rezerve — Tartalék-alap	112	88818	—
Efecte în Portofoliu — Tárcaváltók	115	26900	—	Rezervă pentru creanțe dubioase — Kétes követelések tartaléka	119	54992	—
Obligație — Kötvény	99	1675270	—	Depuneri spre fructificare — Takarékbetétek	128	1373023	—
	102	120000	—	Dividende neridicate — Fel nem vett osztalékok	91,98 110,113	8672	75
				Dobânzi tranzitoare — Átmeneti kamatok	120,126	160863	—
				Beneficiu net. — Tiszta nyereség	111	97560	83
		1933929	58				

Contul de profit și pierdere

Nyereség és veszteség-számla.

Dobânzi — Kamatok	121	151900	83	Dobânzi — Kamatok	114	391274	87
Inpozite — Adók	125	64912	71				
Cheltuieli generale — Költségek	107	—	—				
Salarii — Fizetések	116	42800	51				
Beneficiu — Nyereség	69	34100	—				
	124	97560	83				
		391274	87			391274	87

Zetea—Zetelaka, 1927 decembrie 31.

Márton Lajos s. k.,
igt. könyvelő.Páll Albert s. k.,
igazgató.Szabó Dénes s. k.,
igt. pénztáros.

Consiliul de administrație: — Igazgatóság.

Szalló Imre s. k.,

Szabó Gábor s. k.,

Nagy Ferenc s. k.,

Máthé Sándor s. k.,

Szabó Lajos s. k.,

Sándor József s. k.,

Comitetul de cenzori: — Felügyelőbizottság.

Juga András s. k.,

Homolay József s. k.,

Sánduly Márton s. k.,

Ifj. Rösler Károly s. k.,

Szabó Endre s. k.

1262—1927.

Hirdetmény.

Comanesti (Homoródkeményfalva) község alulírott előjárásága ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező községi kocsimát az 1928 évi január hó 12-én délelőtt 10 órakor a község házában tartandó nyílt árverésen az 1928 évi május 1-én kezdődő és 1931 évi április 30-án végződő, egymásután következő 3 évi időtartamra hasznbérbe adja. Kikiáltási ár 10000 leu.

Az árverési feltételek az aldeai jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Comanesti 1927 dec. 24.

Kádár Gyula
notar.Gergely Lajos
primar.

Corpul Portareilor Tribunalului din Odrheiu.

No. 3300—1927

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 2114—1927 și Nr. G. II. 2974—1927 a Judecătorei din Odrheiu în favoarea reclamantei Vád. lui Lantzy Josif repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 10000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 19 Ian. 1928 orele 16 p. m. la fața locului în Lueta unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară car, boi, plug, mobile casnice în valoare de 17700 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 10000 Lei capital dobânzile cu 12% socotind din 18 Marț 1927 iar speșele până acum stabilite de 3280 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost ex-cvate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favoarea acestora în sensul art. LX. 1881 §. 192.

Odrheiu, la 8 Dec. 1927.

Dr. Szabó șefportărel

Ne vegyen butort,
mielőtt

Székely János

kész ebédlőit, hálószobáit, szalonszobáit és székeit meg nem nézte.

Eladó

egy valódi három pedálos rövid STINGL-ZONGORA. Felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Eladó cséplő garnitúra,
részletfizetésre is, jótállás mellett.

Garabás János

Butor raktáros Odrheiu. Bul. Regele Ferdinand 27.

Eladó

a város szélén levő 2 szobás, konyha, pincés lakás, gazdasági épülettel, gyümölcsös kerttel és közvetlen mellette 7 hold szántó és kaszálóval. Ugyanott 20 szekér prima minőségű széna is eladó. — Felvilágosítást a „HANGYA”-szövetkezetben (rég. ref. kollégiumépület) adnak.

Kitűnő zongora
(német gyártmány)
azonnal eladó.
Cím e lap kiadójában.

Amatőr-fényképezők!

Kérjék képes árjegyzékemet fényképezőgépekről és hozzávalókról. Eredeti gyári árak. Szétküldés egész Románia területén.

POLITZER fotóruház, Careii-Mari.

Alapított 1896 évben.

Friss tea-vaj Hirsch Ignácnál.